

วีรยุทธ ปิ่นทองนิข : นโยบายและบทบาทของธนาคารโลกที่มีผลต่อการสร้างเขื่อนปากมูล
(POLICY AND ROLES OF THE WORLD BANK AFFECTING THE PAK-MUN
DAM CONSTRUCTION) อ.ที่ปรึกษา : รศ.ดร.อภิญา รัตนมงคลมาศ, 146 หน้า.
ISBN 947-635-544-9.

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นการศึกษาวิจัยถึงความสัมพันธ์ระหว่างอิทธิพลขององค์การระหว่างประเทศทางเศรษฐกิจคือ ธนาคารโลกกับแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจสังคมของประเทศไทย ที่กำหนดโดยสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ โดยศึกษาเฉพาะกรณีเขื่อนปากมูล

วิธีการศึกษาได้ใช้การวิเคราะห์จากเอกสารของธนาคารโลก โดยใช้กรอบการวิเคราะห์เชิงโครงสร้าง แหล่งข้อมูลได้มาจากข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาต่อประเทศไทยและเอกสารเกี่ยวกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 1 ฉบับที่ 5 และฉบับที่ 8 ที่มีการปรับเปลี่ยนแนวทางการพัฒนาประเทศอย่างชัดเจน รวมทั้งเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจสร้างเขื่อนปากมูลเพื่อการพัฒนาประเทศในระยะยาว

ผลการศึกษาวิจัยพบว่า ความต้องการเงินทุนเพื่อการพัฒนาประเทศ ทำให้ประเทศไทยกำหนดแนวทางการพัฒนาประเทศตามคำแนะนำและเงื่อนไขการให้เงินกู้ของธนาคารโลก ด้วยการเน้นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ เช่น เขื่อนปากมูล เพื่อเป็นฐานรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจที่เน้นความเจริญเติบโต แต่เนื่องจากสถานการณ์การพัฒนาที่เปลี่ยนไปทั้งในและนอกประเทศ ทำให้ธนาคารโลกต้องปรับเปลี่ยนแนวทางและเงื่อนไขจากการเน้นความเจริญเติบโตเพียงอย่างเดียวมาสู่แนวทางที่มุ่งกระจายความเจริญเติบโตสู่ชนบท และในที่สุด สู่การพัฒนาที่คำนึงถึงสภาพแวดล้อมด้วย ในทางกลับกันแนวทางการพัฒนาของไทยก็ปรับเปลี่ยนตามการขึ้นและและการกำหนดเงื่อนไขของธนาคารโลกมาสู่การพัฒนาที่คำนึงถึงเรื่องสภาพแวดล้อมในช่วงทศวรรษ 1990 ด้วยเช่นกัน ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ธนาคารโลกมีอิทธิพลชี้แนะแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของไทย ซึ่งแนวทางการพัฒนาดังกล่าวนั้น ได้ส่งผลให้เกิดการก่อสร้างโครงการเขื่อนปากมูลขึ้น

ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ

ภาควิชา

สาขาวิชา

ปีการศึกษา 2539

ลายมือชื่อนิสิต

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม